

האלוקי מהעולמות העליונים יורד לברוא ולקיים את העולם הזה התחתון
 ועד העולם הבא שהוא ספירת הבינה, שהיא מבחינת המוחין
 (חכמה, בינה ודעת) שהם החלק העליון שבספירות דהיננו שהפסוק מדבר
 על המשכת אור אלוקי מלמטה מספירת המלכות שממנה בא האור לעולם
 הזה למעלה לספירת הבינה.

ופרוש הב', שמביא אדמו"ר
 ה'צמח צדק' לפסוק זה הוא כמו
 שכתוב בזהר⁴ "מן העולם
 ועד העולם" מעלמא
 דאתפסיא לעלמא דאתגליא,

מוסבר בתורת החסידות כי כשם
 שבעולם הזה יש "ם" שהוא עולם
 שהנבראים שבו מכוסים ויש "יבשה"
 שהיא עולם שהנבראים שבו גלויים,
 על-דרך-זה למעלה, להבדיל, יש דרגות
 גבוהות שבגלל הרוממות שלהם הן

נעלמות ומכוסות ונקראות "עלמא
 דאתכסא", ואילו האור האלוקי
 המצומצם שיורד ומתגלה לנבראים
 נקרא "עלמא דאתגליא" דהיננו
 שמדובר על המשכת וירידת אור

אלוקי, מן הבינה שהיא ספירה
 עליונה אל המלכות שהיא ספירה
 תחתונה, דהיננו יורדה והמשכה של
 אור אלוקי מלמטה למטה.

ומבאר שיש לפרש דשניהם
 אמת ולמרות ששני הפירושים נראים
 כסותרים זה את זה יש לומר ששניהם
 נכונים ואמיתיים, כפי שיבואר להלן.

דהנה, בענין "ברוך" שענינו
 המשכה והתגלות של אור אלוקי יש
 ב' בחינות. הא', מלמטה
 למעלה, פעולה של האדם למטה
 שגורמת ומעוררת התגלות מלמעלה

כמבאר בזהר⁵ בענין "ברוך"
 דהתחלת 'שמונה-עשרה',
 שזהו מה שהמלכות ספירת
 המלכות כפי שהיא למעלה מתברכת
 ומקבלת לתוכה תוספת אור וגילוי
 כתוצאה ממה שנקבלו פה

העלאת מנין-נוקבין דחיות ושרפים ואפנים כו', בדרך כלל,
 "מין וכו'ין", מים זכריים, מכוונים לכוחות של הקדוש-ברוך-הוא, המשפיע,

ברוך הוי' אלקי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל
 העם אמן הללויה (שזהו פסוק זה הוא סיום וחותם הסוף
 וה'חתימה' של מזמור ק"ו בתהלים, המתאים למספר שנותיו
 של פ"ק אדמו"ר

(מהורש"ב) נשמתו-עין
 החל מיום הולדתו בשנה זו!
 בהתאם למנהג שקיבל אדמו"ר הזקן
 בשם הבעל-שם-טוב שכל אחד יאמר
 יום יום את פרק התהילים המתאים
 למספר שנותיו. ולדוגמה כשמלאו לו

י"ג שנים מתחיל פרק י"ד, ובכ"ף
 מרחשון שנה זו, תשכ"ו, מלאו ק"ה
 שנים להולדת הרבי הרש"ב נ"ע,
 והפרק המתאים למספר שנותיו החל
 מיום זה הוא פרק ק"ו). ומבאר

פ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק'²
 (ששנה זו היא שנת המאה
 להסתלקותו), שיש ב' פרושים במה
 להסתלקותו ביום י"ג ניסן

תרכ"ו), שיש ב' פרושים במה
 שכתוב בפסוק זה "מן העולם
 ועד העולם". פרוש הא',
 על-פי מה שכתוב במשנה³

כל חותמי ברכות שהיו
 במקדש בנוסח של סיום וחתימת
 הברכות בבית המקדש היו אומרים
 ברוך אתה ה' "מן העולם",
 משקלקלו הצדוקים כת של
 כופרים בתורה שבעל-פה שהיו

תלמידיו של צדוק ולכן נקראו
 "צדוקים" ואמרו אין עולם
 אלא אחד, כיוון שהיו כופרים
 בקיומו של העולם הבא התקינו
 חכמי ישראל שיהיו אומרים

בנוסח הברכות – ברוך אתה ה' "מן
 העולם ועד העולם", שמזה
 מדברי המשנה הללו משמע
 שהפרוש בפסוק "מן העולם ועד
 העולם" הוא מן העולם הזה

ועד העולם הבא. וענינו
 בפסירות עשר הספירות הקדושות העליונות הוא מן העולם הזה
 שהוא ספירת המלכות הספירה התחתונה ביותר שדרכה עובר האור

בס"ד. שבת פרשת חיי שרה, מברכים החודש כסלו, ה'תשכ"ו (הנחה בלתי מוגה)

ברוך הוי' אלקי ישראל מן העולם ועד העולם
 ואמר כל העם אמן הללויה (שזהו סיום

וחותם מזמור ק"ו בתהלים, המתאים למספר
 שנותיו של פ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נשמתו-
 עין החל מיום הולדתו בשנה זו!). ומבאר פ"ק

אדמו"ר ה'צמח צדק'² (ששנה זו היא שנת
 המאה להסתלקותו), שיש ב' פרושים במה
 שכתוב "מן העולם ועד העולם". פרוש הא',

על-פי מה שכתוב במשנה³ כל חותמי ברכות
 שהיו במקדש היו אומרים "מן העולם",
 משקלקלו הצדוקים ואמרו אין עולם אלא אחד,

התקינו שיהיו אומרים "מן העולם ועד
 העולם", שמזה משמע שהפרוש הוא מן העולם
 הזה ועד העולם הבא. וענינו בפסירות הוא מן
 העולם הזה שהוא ספירת המלכות ועד העולם

הבא שהוא ספירת הבינה, דהיננו מלמטה
 למעלה. ופרוש הב', כמו שכתוב בזהר⁴ "מן
 העולם ועד העולם" מעלמא דאתפסיא לעלמא

דאתגליא, דהיננו, מן הבינה אל המלכות, דהיננו
 מלמטה למטה. ומבאר שיש לפרש דשניהם
 אמת. דהנה, בענין "ברוך" יש ב' בחינות. הא',
 מלמטה למעלה, כמבאר בזהר⁵ בענין "ברוך"

דהתחלת 'שמונה-עשרה', שזהו מה שהמלכות
 מתברכת ממה שנקבלו בה העלאת מנין-נוקבין
 דחיות ושרפים ואפנים כו', וכמו הצמיחה

(1) כידוע המנהג לומר הקאפיטל תהלים המתאים למספר שנותיו. וענין זה שייך גם לאחר ההסתלקות (תורת מנחם - ספר המאמרים חשון ע' רס ובהערות 51-50. סה"מ י"א ניסן ח"א ע' 1 ואילך). וראה בארוכה בהשיחה שלפני המאמר. (2) אוה"ת תהלים (יהל אור) ע' תיח (אות ה'). (3) ברכות ספ"ט (נד, א). (4) ח"א קנג, ב. (5) ח"ב רסא, רע"א.